Hr. Thorvaldsen,
Amaliegade of Sommerhuset
Adser Ordner 8 8

i
Rom.

1838

Kjøbenhavn den 10 Mai 1838 [10/5]

1838.
35
Thorvaldsens Museums
ARKIV.

For dag gav en Mand at komme med Brevgaden til det Kjøn Italien og Kunde sige dem en venlig god Dag og Tak for alt Godt, skriver jeg dette lille Skrivtøi. Hvor Hov Kunsten og Kundskab er mig vil de have fest, dersom de for Lov min kommen Im=provisatoren, der tidligere er blevet sendt til Bibliotheket i Rom, men Grund Vogen ikke har kunnet sige dem, skal for mit Vers gjøre: Tak for al dens Venlighed imod mig, Tak for den kjærlige Troest og Opmuntring de gav mig da jeg i Rom følte mig nedtrykket over en uhyrlig Dom i Hjemmet der tilfaldt mit Dist Agnete. Siden min Hjemkomst, da jeg ostroede med "Improvisatoren", har Alt forandret sig til det Bedre, jeg har fundet mangen Her=Gjendahl, dog mest i Tydskland, hvor man nedtan mæ=dens mit Talent for Digt. Alle mine Fiender Digter den Blevne overvundne og Falder i Frankrigs mil nu "Impro=visatoren" udkommer oversat paa fransk. De Hårde have Her=lighed paa mit Mismod, derfor maa de afgjøre hvor paa mit Gylde. Mestan har de glemt dette troestende Ord, jeg har det "Ida" min Biografi udkommer snart i Tydskland, der vil de se hvor godt dens Venlighed gjorde mig. Mit nyeste Arbeid er en Roman i ten Dele: "En en Fjelle=mand," der søger fremstille den mest begavede Natur, naar den nu har en Evarfing Vælliv og udvortes gunstige Omstændigheder kommer til, maa gaa til Grunde. Dansk Natur og dansk Folkeliv gjøster

Dem,

10/5 1838

35

der dog ogsaa har Malerier af dem; Min og Faders Navne-
Mad var langt for os alle i Udmærkelse af Fragatten Com-
=mer billedes, om den da skulde bringes ud dem. De var stærk
ødelagte, varmen hjalp, men — et Ørkes Klimat! Jeg fikkes der
nu mange Gjenstande, de ere alle vel. Sammen de ikke tilsat,
da glad mig end et Ord eller en Hilsen, som om af de
billeder vendende det bringe mig, ingen skjønner mine
der gamle, end jeg. I var litteraire Navne er meget lav,
skjønt Politikken begynder at vare mere fuldstændig. Ha-
=ndelsslagen har gjeldet et en Tragedie: Alexis den Hellige,
som har smukke Enkeltheder og meget Poetisk-Dagmann
gen et nylig et dramatisk Digt Langeland og Fredes en
Mandeville: Slagten til Bergen, fremsprungt ved den
Gjennemgribende Ulykke vi ikke have grædt. Naften
efter 20 Mennender var Danmark og Norrig ikke Fæ-
=land, der var et Liv og en Begejstre gjem Dem, som en
Vendet var den store Landestræk. Min nuværende Gjæld lik
alle Landsmænd.

Deres af Hjertet, dybest hengivne

G. E. Andersen.